

Stomme Zonden van Johanna Breevoort
verscheen oorspronkelijk in 1916
bij J.H. Kok te Kampen.

Voor deze heruitgave is gebruikgemaakt van de
digitalisering door DBNL van een exemplaar uit
de universiteitsbibliotheek van Leiden.

Bewerking: Wijnand C. van de Meeberg
Technische realisatie: GigaBoek

Stomme Zonden
verscheen in 2022 opnieuw onder auspiciën van
Stichting De Laatste der Mohikanen
boeken die beklijven
www.delaatstedermohikanen.nl

De Laatste der Mohikanen

Promoot literair werelderfgoed en
stimuleert de leeshonger

ISBN 9789085485124

Johanna Breevoort

Stomme zonden

*Een waarschuwend woord
voor onze jongelieden*

Inhoud

	Woord ter inleiding	7
	Aan alle Christelijke ouders en opvoeders	13
I.	Stomme zonden	19
II.	Wat zijn stomme zonden?	22
III.	Stomme zonder zijn strafbaar en verderfelijk	29
IV.	Lichamelijke en geestelijke gevolgen der zelfbevlekking	40
V.	Banden der zonde	55
VI.	Bestaan er middelen tot genezing?	62
VII.	Voorbehoedmiddelen	75
VIII.	Leugens van Satan	83

Woord ter inleiding

Zeer gaarne voldoe ik aan de uitnodiging van schrijfster en uitgever, een woord ter inleiding te schrijven bij dit uitnemend geschrift van de in onze Christelijke kringen zo goed bekende Johanna Breevoort.

Gelukkig dat er nu eens van een onzer Christelijke schrijvers een woord uitgaat dat rechtstreeks spreekt tot de jongelieden en de te bestrijden zonde met naam en toenaam noemt. Wel is het wenselijk dat de jongens en meisjes in plechtige stonde door de ouders worden onderwezen in de geslachtelijke vraagstukken en dat zij tijdig op de hoogte gebracht worden met het kwaad van het spelen met de schaamdelen en de gevolgen daaruit voortvloeiende; maar de ervaring leert dat de ouders telkens daarmee te laat komen en de jongens en meisjes

allang alles weten als de ouders hun onderricht willen beginnen.

Van hun kameraadjes meest, soms ook uit boekjes, hebben zij hun wijsheid geput en er zich vrolijk over gemaakt. En dit is juist het onreine. Wanneer vader zijn zoon, moeder haar dochter nuchter en sober op de hoogte heeft gebracht, dan lachen ze niet, maar zijn vereerd door het vertrouwen van vader en moeder en een kameraad, die later grapjes wil maken over geslachtszaken, wijzen zij van zich.

Maar nu ligt hier voor ons een woord, gesproken tot het hart van de jongelieden, een woord van een warm voelende vrouw, die met groot leedwezen heeft waargenomen het verderf dat onder de jeugd voortgang heeft, en die geen woorden krachtig genoeg kan vinden om de zonde in al haar naaktheid bloot te leggen en zelfs de weg tot genezing aan te wijzen.

In het Woord Vooraf bij 'Het Huwelijk, een boek voor het Christelijk gezin', schreef ik over de grote onbekendheid in onze Christelijke kringen met geslachtelijke vraagstukken en dat gebroken moet worden met het geheimzinnig waas, waarmee men in deze kringen alles

bedekt, wat met het natuurlijk proces van de voortplanting van de mens samenhangt.

Men begint de onanie in volslagen onkunde met de verschrikkelijke gevolgen en als men straks die gevolgen aan lichaam en ziel ervaart, is men er zo aan gewend, aan verslaafd zelfs, dat alleen grote wilskracht in staat is verbetering en herstel te brengen.

En de wil is dan juist zo bedroevend zwak.

Men moest eens kennis kunnen nemen van de wanhoopklachten, neergeschreven in brieven, die lijdens aan de gevolgen hunner uitpattingen mij schreven na de verschijning van het boek 'Het Huwelijk' en waarin zij mij om raad en hulp vroegen.

Men moest eens kunnen vernemen dat die brieven meest waren van jongelieden, die hun zonden erkennende, er in de gebeden mee worstelden, maar deze niet kónden overwinnen. Dat zelfs gehuwde mannen, die toch op geregelde tijden met hun vrouwen konden verkeren, desniettemin toch niet kónden onttrekken aan de zonde in hun jongelingsjaren, vaak reeds in hun kinderjaren begonnen.

Dan voorzeker, zal er wel niemand zijn die het Johanna Breevoort euvel duidt dat zij gemeend heeft dat tegen die zonde krachtiger dan tot nu toe moet worden te velde getrokken en dat een waarschuwing, waarin de zaak met name genoemd wordt, moet uitgaan tot jongelieden op een leeftijd waarop geacht mag worden dat nog geen aanvang gemaakt is met het kwaad.

Vanzelf is openbaring van de brieven niet geoorloofd; het medisch-ambtsgeheim verbiedt dit.

Maar die brieven hebben mij, meer dan tevoren, de enorme afmetingen doen kennen die het kwaad heeft aangenomen, ook onder hen die het erkennen als een zonde voor God.

Dat er beoordelaars van het boek 'Het Huwelijk' waren, die wel vonden dat ik een goed werk gedaan heb door de bewerking van dat boek, maar dat toch gezorgd moest worden dat het niet maar zo onder het bereik van jongelieden lag, acht ik alweer een afkeurenswaardige poging tot bedekking.

Tegen grote zonden passen grote middelen.

Hoewel ik van mening blijf dat men tot de jongelieden moet spreken door de ouders en dat men zonder ophouden de ouders moet blijven bewerken, om zodoende tot de jeugd te komen, kan, gezien de uitgebreidheid van het kwaad, dit geschrift van Johanna Breevoort veel goed doen, tot tijd en wijle de ouders algemeen zelf beginnen in te zien dat zij vroeg reeds hun kinderen hebben te waarschuwen.

De liefde tot de jeugd en de jongelingschap, voortvloeiende uit de liefde van Christus, drong deze vrouw tot het blootleggen van deze etterende wonde en tot de aanwijzing van de weg ter genezing.

God zegene dan ook deze haar poging en vindt het boekje zijn weg, tot heil van ons geslacht en tot verheerlijking van Gods Naam.

A. Dupont.
's Heeren Loo,
Oktober 1916.

Aan alle Christelijke Ouders en Opvoeders

Reeds vele jaren liep ik rond met het voornemen dit boekje te schrijven. Een door u welbegrepen schroom hield mij echter terug.

In de laatste tijd hoorde ik evenwel mensen die met de jeugd omgaan, spreken over toestanden van verregaand bederf onder het opgroeiend geslacht, die ten hemel schreien, en mijn voornemen werd er door versterkt.

Het Rapport inzake 'Jongenslectuur' uitgebracht in de 'Jaarvergadering van de Nederlandse bond van Gereformeerde Knapenleiders' gaf me de beslissende stoot om de samenstelling van dit waarschuwend boekje ter hand te nemen.

Daarin las ik de volgende, geheel uit mijn hart gegrepen woorden: 'Seksuele lectuur', een soort lectuur waarover men liefst zwijgt. Dat is gemakkelijk en helaas gewoonte. En waar gewoonte en gemak hand aan hand gaan, is het

moeilijk een andere weg uit te stippelen.

Ds. J.W. Kan zei: 'Intussen denkt en redeneert het kind. Het durft nu eenmaal niet meer met allerlei vragen bij de ouders te komen, en gaat te rade bij schoolkameraden. Zijn de kinderen volwassen, dan worden zij geoordeeld alles te weten, maar van wie zij het hoorden komt er niet op aan, maar open en rond worden dan de dingen bij hun naam genoemd.'

Wij aarzelen niet deze toestand door en door ongezond te noemen. De Schrift doet anders; de Schrift, ook voor onze jongens gegeven, noemt de dingen wel open en rond. En wij hebben het dikwijls zover gebracht met onze geheimzinnigheid dat de jonge hoorders bij het lezen van de Schrift elkaar aanstoten. Zo ver zelfs dat er zijn die daarom de H. Schrift niet aan onvolwassenen in de handen geven! Is daar geen verband tussen deze grove verwaarlozing van plichten en toenemende onzedelijkheid?

De knapen verkeren in de periode van de geslachtelijke rijping. Het woelt en werkt, het vuur gaat ontbranden. Zal dat vuur een verteerend vuur zijn? Het kan ook een vuur van

loutering worden. En de opvoeders hebben te doen wat hun hand vindt om te doen, ook in verband met seksuele vraagstukken. Denk er aan, u die meent dat de jongens te jong zijn om ze in die vragen in te leiden, denk er om dat de praktijk van ons leven dagelijks leert dat zij oud genoeg zijn om onder te gaan. Onreinheid in gedachten, woorden en werken, zie daarvoor zijn de knapen oud en wijs genoeg. Zou het dan de plicht van de opvoeders niet zijn hen hierin de hand te reiken?

Vast staat het voor ons dat we de jongens wel moeten leiden tot de kennis van deze zaken. Zo dat ze voelen: wij staan op heilig terrein. Zo dat ze voelen: wij staan op heilig terrein. Zo dat ze voelen: de vorst van de duisternis hanteert hier zijn scherpste wapenen, we moeten onze lichamen rein en heilig bewaren in Gods kracht.

En daarmee zijn de hoofdlijnen aangegeven voor de lectuur die wij wensen. Geen prikkellectuur. Geen lectuur die gemeen maakt en het seksuele aangrijpt tot prikkeling van de hartstochten; wel lectuur die de jongens op voor hen bevattelijke wijze inleidt in de kennis van deze dingen. Die voelbaar maakt, die leven doet het